

eszközök között. Ez az a pont, ahol bármennyire fáj is, őszintén fel kell tenni a kérdést: Ki az, aki tanácsot tud adni Istennek, ki az, aki ki meri jelenteni, hogy gondolatai nem különböznek legalább annyira Isten gondolataitól, mint az ég a földtől! (Jób 38,1-20; Zsolt 103,12) – Ha senki sem képes szabadulni emberi korlátaitól, amikor Isten jelenlétét, körvonalait keresi, ki az, aki örök

érvényű teológiát merne alkotni arról az Istenről, aki lényege szerint elérhetetlen fényben és távolságban, de legalább is felfoghatatlanul más létrendben létezik?

Annyit mindenképpen jelent ez, hogy körül-belül annyit tudunk biztosan és *tudományos* megalapozottsággal megállapítani, mint amennyit megbízhatóan mondhatunk az őseber magánéletéről vagy az

ún. jézusi kijelentések Jézusra visszavezethetőségéről. Az ember Isten iránti vágyát kielégítendő születtek meg a vallások sokféle kísérletei, hogy elérhetővé tegyék az elérhetlent, és felfoghatóvá a felfoghatatlant. Bárki csak ennek világos tudatában vállalkozhat arra, hogy – magányosan vagy közösségekben – Istenhez közeledjen.

Szükség van-e még a kereszténységre?

Nem, nincs szükség arra a kereszténységre,

- amely olyan „tendenciózusan patogén szervezatként” mutatkozik meg, amely nemigen járul már hozzá a modern társadalmak szociális integrációjához;
- amely narcisztikusan önmaga körül köröz, és amelynek „főpásztorai” önmaguknak tetszelegnek;
- amely mindenekelett saját, önhibájából keletkezett problémáinak megoldásával van elfoglalva, pénzügyi és szexuális visszaélési botrányokkal, kétes személyi kérdésekkel vagy az egyházon belüli kritika elhárításával;
- amely javakat halmoz fel azon a címen, hogy Isten dicsőségét akarja szolgálni;
- amely szép szavakkal rázza le a szegényeket, miközben maga gazdagságot birtokol és halmoz fel;
- amely az egyházi vezetők („főpásztorok”) számára olyan „hivatali tekintélyt” igényel, amely kritikátlan engedelmességet és „készséges alávetést” követel az alárendelt „laikusoktól”;
- amely fennkölt szavakkal magasztalja ugyan a nők méltóságát, de nem adja meg nekik ugyanazon jogokat, mint a férfiaknak;
- amely az erkölcs, különösen a szexuális erkölcs ügynökségének adja ki magát, de ha befolyásról és hatalomról van szó, akkor erkölcstelen, megrögzött hatalmasságokkal paktál;
- amely azt a Jézust prédikálja, aki „Isten Fiaként az Atya jobbán ül”, és ezáltal jelentéktelenné válik a világ számára „itt lent”;
- amely azt a dogmatikusan rögzített és fogalmilag definiált „Istent” prédikálja, aki ahhoz az ókori világhétközpökhöz tartozik, amelynek semmi köze sincs már a mai világhoz.

Igen, szükség van arra a kereszténységre,

- amely felmutatja, hogy az életnek más dimenziója is van, mint az emberi érzékekkel észlelhető és feltárható;
- amely ismételtelen előhossa és ébren tartja egy transzcendens, mindent átfogó, hordozó és alakító erő gondolatát;
- gondosan megtartja az emberek emlékezetében ennek a titokzatosan működő hatalomnak a történelmi megjelenési helyeit és megtapasztalási területeit, és ezeket felmutatja a mai világban;
- amely az ószövetségi próféták mintájára félreérthetetlenül és bátran felemeli hangját a jog és az igazságosság, a szabadság és a béke érdekében;
- amely hitelesen tanúskodik a názareti férfi üzenetéről és működéséről, és ő maga alázatosan és szerényen azon fáradozik, hogy tetekre váltsa az ő példáját;
- amely arra bátorítja az embereket, hogy Jézus példája nyomán mindazokkal szolidárisan éljenek és dolgozzanak, akik a hátrányos helyzetűekért, a kiengesztelődésért és a békért szállnak síkra ebben a nehéz világban;
- amely a feltámadásról szóló üzenetét nem olcsó túlvilági vigasztalásként fogja föl, hanem felhívásként arra, hogy ebben a világban bevessük magunkat az emberhez méltó, megélni érdemes, teljes életért;
- amely nyomatékosan és félreérthetetlenül figyelmeztet az emberi méltóságra, és energikusan megköveteli az emberi jogok tiszteletben tartását;
- amely az emberek összetartásának motorjaként, a szolidáris gondolkodás és cselekvés ihletőjeként működik;
- amely minden embernek segítséget ad a sikeres élethez.

Minél észrevétlenebb, szolgálobb, világiasabb alakban jelenik meg a kereszténység, annál vonzóbb lesz.

Erwin Seifried

Forrás: Publik-Forum